Въ врѣмето на злощастието имъ.
(13) Защото *споредъ* [м]числото на градоветѣ ти
Бѣхѫ боговетѣ ти, Юдо;
И споредъ числото на Иерусалимскитѣ пѫтища
Въздигнахте олтари на срамотата,
Олтари за да кадите Ваалу.
(14) За то [н]ти не се моли за тѣзи людие,
И не възвишавай викание или моление за тѣхъ;
Защото азъ нѣма да послушамъ когато викатъ къмъ мене
Заради злощастието си.
(15) [о]Що има *да прави* любезната ми въ домътъ ми
Като [п]стори блудъ съ мновина,
И се отне отъ тебе [р]святото месо?
Когато струваш зло [с]тогазъ се веселишь.
(16) Господь нарече името ти,
[т]Маслина приснозелена, красна, доброплодна:
Съ гласъ на голѣмъ мятежъ запали огнь
въ рхъ нея,
И вѣйкитѣ ѝ се строшихѫ.
(17) Защото Господь на силитѣ [у]който тя насади
Изрече зло противъ тебе
Заради злото на Израилевътъ домъ и на Юдинътъ домъ
Което сторихѫ,
И ми разгнѣвихѫ като кадѣхѫ Ваалу.
(18) И Господь ми даде знание, та познахъ:
Тогазъ ми показа ти дѣянията имъ.
(19) Но азъ бѣхъ като агне питомно водено на заклание,
И не разумѣхъ че се [ф]съвѣтваха съвѣти противъ мене:
Да свалимъ дървото съ плодътъ му,
И [х]да го отсѣчемъ [ц]отъ земята на живитѣ,
Щото името му да се не помене вече.
(20) Но, о Господи на силитѣ, който сѫдишь праведно,
[ч]Който опитваш вѫтрѣшноститѣ и сърдцето,
Да видѫ твоето отмъщение въ рхъ тѣхъ!
Защото на тебе явихъ сѫдътъ си.
(21) За то така говори Господь
За Анатотскитѣ мѫжие [ш]които искатъ животътъ ти и казватъ:
[щ]Да не пророчествуваш въ името Господне,
За да не умрешъ отъ рѫцѣтѣ ни,—
(22) За то така говори Господь Саваотъ:
Ето, ще ги посѣтѧ:
Младитѣ ще умрѧтъ чрѣзъ ножъ:
Синоветѣ имъ и дъщеритѣ имъ ще умрѧтъ отъ гладъ,
(23) И нѣма да остане остатъкъ отъ тѣхъ;
Защото ще докарамъ зло въ рхъ Анатотскитѣ мѫжие
[е]Въ годината на посѣщението имъ.

ГЛАВА 12.

[а]Праведенъ си, Господи, когато се сѫдѫ съ тебе;
Но да се разговорѧ съ тебе за сѫдбитѣ *ти*:
[б]Защо пѫтътъ на нечестивитѣ успѣва?
Защо благоденствуватъ всички които се обхождатъ невѣрно?
(2) Насадилъ си ги, даже и се закорениха:
Растатъ, даже и плодоносятъ.
[в]Ти си близу при устата имъ
И далечъ отъ вѫтрѣшноститѣ имъ.
(3) Но ти, Господи, [г]мя познаваш:
Видѣлъ си мя, и [д]опиталъ си сърдцето ми прѣдъ тебе.
Завлѣчи га като овци на клание,
И приготви ги [е]за деньтъ на заклание.

м Гл. 2; 28.
н Исх. 32; 10. Гл. 7; 16. 14; 11. 1 Иоан. 5; 16.
о Псал. 50; 16. Иса. 1; 11, и дрг.
п Иез. 16; 25, и дрг.
р Агг. 2; 12—14. Тит. 1; 15.
с Прит. 2; 14.
т Псал. 52; 8. Рим. 11; 17.
у Иса. 5; 2. Гл. 2; 21.
ф Гл. 18; 18.
х Псал. 83; 4.
ц Псал. 27; 13. 116; 9. 142; 5.
ч 1 Цар. 16; 7. 1 Лѣт. 28; 9. Псал. 7; 9. Гл. 17; 10. 20; 12. Отк. 2; 23.
ш Гл. 12; 5, 6.
щ Иса. 30; 10. Амосъ 2; 12. 7; 13, 16. Мих. 2; 6.
е Гл. 23; 12. 46; 21. 48; 44. 50; 27. Лука 19; 44. —
а Псал. 51; 4.
б Иовъ 12; 6. 21; 7. Псал. 37; 1, 35. 73; 3, и дрг. Гл. 5; 28. Авв. 1; 4. Мал. 3; 15.
в Иса. 29; 13. Мат. 15; 8. Мар. 7; 6.
г Псал. 17; 3. 139; 1.
д Гл. 11; 20.
е Як. 5; 5.